

На теми тижня

Поворотна хвиля

Останні муніципальні вибори в Англії, так як у Франції, де - як інші знаменні події в Європі, відкривають надзвичайно цікавий історичний процес. Від самої французької революції 1789 р. так звані ліві настрої (ліберальні, соціалістичні, комуністичні) шли на наш континент майже безперервно кривою вгору, паростали і дужчали. Сили-ж ім супротивні - падали й заламувалися. Одні Церква - майже перестали грати всяку роллю в політичному житті, ді угі - як селянство, переважно шили „на буксирі“ в інших партіях, парості треті - під ім'ям „фашизму“ чи консерватизму, були проголошені майже поза законом або панятновані маркою „ретроградства“, „реакції“ і т. п.

Протимом кількох останніх літ ця переможна - „в гору“ - крива лівих настроїв заламується. Руссо і Маркс чи Прудін починають відихатися, ці звізди ще світять але самі вони вже згасли. Як слушно припускав Шігальов (з „Бессів“ Достоевського), починаючи з „свободи, рівності і братерства“, ці ліві течії логічно привели до тиранії. З другого - ж боку, там де ще до неї не дійшло, до повної анархії, як в 3-ій і 4-ій республіці у Франції. В першому випадку ліва ідеологія привела до тиранії держави і рабства суспільства й одиниці, в другому до повного розхитання держави, до сваволі князів і одилиць, коли то напр. таке СЖІ (французькі соціалістичні союзи робітничі) протиставлялися життєвим інтересам цілого народу, коли найбільш популярною була пропаганда проти таких фундаментальних понять, як поняття рідного краю („патрі“), релігії, оборонної сили країни і пр.

Ці факти ударили м'яко по психіці народів. І ось ми є свідками, що як раз, в Європі, відступають партії, виїшли з ідеології Руссо чи Маркса. А на їх місце приходять інші, ті, що репрезентують старі європейські традиції, на яких Європа збуду-

вала свою велич і силу. І так, чолони партії у Франції, що надавали тон всьому життю республіки, радикал-соціалісти (Ерїю) і соціалісти (Блюм) - курчається і виходять на другий план. І навпаки, починають підносити голову як раз всі, доти проскрибовані, майже „позаконні“ сили - Церква, релігія і „фашизм“ Де-Голя. Подібне обсервуємо і в інших країнах континенту, де тошніють соціалісти і ростуть католицькі і селянські партії, менше ч більше „консервативного“ характеру, бо проти лівниці. Виразом цієї загальної тенденції почасти були і останні вибори в цій країні.

В понятті лівниці - консерватизм чеж було „ретроградство“, Церква - „забобонність“, а селянство - „відсталість і некультурність“. Тепер показується, що це найактивніші сили в боротьбі з анархією з одної сторони, з тиранією большевизму - з другої.

Останні події в політичному житті нашого континенту свідчать, що в тій горожанській війні, що вже розпочалася, немає місця тим, що стоять посередній; що напр. соціалісти, Блюма, що завше підтримували ідею спільного фронту з комуністами; що ліберали, які виступаючи проти „фашистської“ Еспанії, кокетують СССР, - не надаються на те, щоб відіграти самотійну роллю в цій війні. Європа розколюється на два табори, комуністичний і протикомуністичний. Вступасмо в епоху скрайностей, в епоху „останнього бою“, між „бссами“ Шігальовицями і старими традиційними силами Європи, які висуває власне ота поворотна хвиля історії.

— в.

В ставку Орди

Голова французької секції панмосковської партії комуністів, Торрес поїхав по нові інструкції до Кремля. Незадовго довідаємося, яку політичну тактику подиктував йому Сталін.

Муніципальні вибори в Англії

В Англії скінчилися муніципальні вибори. Консерватисти здобули 643 місця (стратили 18), соціалісти-здобули 43 (стратили 695), незалежні 172 (135), ліберали - 46 (47), комуністи не здобули ні одного, а стратили 9. Станало до урні 15 мільйонів виборців.

Втеча Миколайчика

Провідник польської селянської партії, Миколайчик втік з Варшави і прибув до Лондону. Большевики плянували його „ліквідацію“, що й змусило його до втечі. Своім експериментом Миколайчик остаточно розвіяв надії лівних політиків про можливість за залізною заслоною іншого режиму, крім деспотії.

Протест Туреччини

Туреччина зголосила на ООН протест проти підюджкування Росії до війни з нею, представивши детальні дані про злочинну діяльність московської преси, радіа і пр., що підбурюють турецьке населення і армію проти уряду і одну частину людности проти тургої.

Наміри Голістів

Близький співробітник ген. Де-Голя, Гастон Палевський заявив чужій пресі що Згромадження Франц. Народу не є ніяка „реакційна“, „буржуазна“ партія чи „правиця“. Голісти не є консерватисти, але - сказав - „ми є гребля проти кривавої революції, і ось чому маємо стільки прихильників серед різних партій. Ми певні успіху і, зрештою, не маємо прав його не мати.“

Комуністи зазнали поразки і ніякі спроби загального страйку їм не вдадуться.

Обгороджуються кільчастим дротом

Совєти почали обгороджувати важкіші проходи вздовж західного кордону совєтської зони Німеччини кільчастим дротом. Особливою увагою тішиться під тим оглядом Турингія. При тому працюють примусово німці під наглядом совєтського війська.

Поділ Німеччини?

Голова Закордонної Комісії американського Сенату, А. Вандерберг, на публичному згромадженні в Ен-Аргорі, заявив, що з Західною Німеччиною мусять закінчити еозюники заключити окремий (без Росії) мир, коли нічим не скінчиться нарада міністрів заграничних справ, що відбудеться в другій половині листопада у Лондоні. Вандерберг остро скартав постановання російської дипломатії і Комінтерну, сказав, що скрізь, де захоплюють владу комуністи, запроваджують вони поліційну державу. Обвинувачення Вишинського, що Спол. Держави підюджують до війни, назвав Вандерберг „найбільш диким наклепом“.

Нова американська політика в Німеччині

Як заявив ген. Л. Д. Клей, головний командант американських збройних сил в Німеччині, Америка не буде більше толерувати односторонньої совєтської комуністичної пропаганди в Німеччині. Нова політика вже дістала назву „агресивної оборони“ і полягатиме на тім, що і в німецькій пресі американській смузї і урядовим представникам Америки вільно буде в Німеччині отверто виступати в обороні американських ідеалів суспільного життя і критикувати комунізм.

Заява Беннета про російсько-американські відносини

Посол Маріон Т. Беннет, республіканець, повернувши з 6-тижневої тури по Європі і Серед. Сходу, сказав, що на території Трієсту фактично точиться війна, з раненими і вбитими в наслідок комуністичних провокацій і агресії. Як голова Торговельного Підкомітету для студій цивільного летунства, сказав він, що Спол. Держави, з огляду на ситуацію міжнародно, мусять утримувати найбільш широкую морську і повітряну флоту і „як можна більше атомових бомб“ мати, додавши що Росія продукує 46,000 танків місячно.

„ДЕМОКРАТИ“ і „ФАШИСТИ“

Хто пса хоче вдарити, кий знайде. Центр. Представництво Укр. Еміграції в Німеччині є таким псом (доносить таборова преса). Кієм, що ним його дуплять—є обвинувачення в „фашизмі“, а тримають той кий в руках так звані „демократи“, які уважають, що вони мають проводити еміграцію навіть тоді, коли проти них більшість. Це обвинувачення в „фашизмі“ м. и. дуже модне тепер у большевиків, у яких Черчіль, Бевин, Де-Голь, Труман і Шапа теж стали „фашистами“.

Залишім оті чудернацькі назви, і погляньмо, що за ними на ділі криється? А тоді побачимо, що з різних наших угруповань і партій, —які це парадоксально й не звучало, — одині „фашисти“ активно з усіма і тоталізмами на наших землях боролися. І навпаки, шукали співпраці з фашистами всякого роду—як раз многі з тих, що себе величають „демократами“ чи соціалістами!

Це факт. По поразці визвольних змагань 1917—1921, хто протягнув „братерську руку згоди“ червоному московському фашизмові?—соціалісти і демократи, з двома шефами двох архидемократично-соціалістичних партій (див. ч. II „Ук. Клича“). А коли московський консул перед війною заложив у Львові свої „Нові Шляхи“, то проти них кампанію повели українські „фашисти“, а підпирали той орган „демократи“ з М. Рудницьким, А. Крушельницьким і ин.

Коли в 1926 р. в Польщі прийшов до влади фашизм Пілсудського, хто лише боровся з ним, заселюючи собою Берези Каргузькі?—українські „фашисти“; натомість „демократи“, трохи покремствувавши, пішли на угоду з польським фашизмом, і навіть вже за німців, лаяли у своїй пресі „збаламучену молодь“ фашистівську за те, що проти польського фашизму робила „авантюри“.

Хто в 1942—45 рр. „авантюрувався“ і організував збройний спротив німецькому фашизмові на Україні?—як раз українські „фашисти“! Хто лаяв непоштанними „дурнями“ українських повстанців проти гітлеризму?—многі з тих, що зуть себе „демократами“.

Нарешті, хто по заняттю Галичини москалями офірував свою „льовальну співпрацю“ червоному фашизмові?—„демократи“, а збройний спротив проти нього—робили „фашисти“!

МОСКОВСЬКА „ПРАВДА“ І ПРАВДА ПРО УКРАЇНУ

Офіційна преса московська розписується про „ентузіязм“ українського села, яке спільно своїм врожаєм поділитися з „російським народом“, цю „керівною силою СССР“, яка заслужила собі „загальну вдячність“ підярених народів. Так пише „Правда“. А як виглядає, не московська правда? Відповідь на це знайдемо—між рядками—у тій жек „Правді“. Отже дізнаємося, що по війні—очевидно в наслідок і німецького і мословського руйнування України,—лишилася в ній тільки третина передвоєнного тракторного парку, у тричі менше хліборобських машин і в ятеро менше комбайнів. Велика втрата живого тягла.

Довідемося й про „ентузіязм“, з яким віддавало наше населення очі своєї праці. В числах „Правди“ читаємо:—„народний суд Шевченківського району (Харківщина) засудов на 8 років увязнення в поправно-трудових таборах М. Ф. Перепечая, який викрав в колгоспі ім. Ворошилова 35 кгр. зерна в колосках“. Далше: „Олишевська Є. і Шока Г., виключені з колгоспу „Іскра“ Переяслав—Хмельницького ра-

Такі факти. Питання: яка—ж тепер різниця між „демократами“ і „фашистами“? Різниця та, що перші завше, з усякою силою, з усіма фашизмом готові порозуміватися і його підтримувати; що головну вагу прикладають вони до гнучкості хребта, і, що за тим іде—до гнучкості совісті. „Фашисти“—ж—це „авантюристи“, які уважають, що здобудуть своє лише випростованим хребтом і власною силою... „Ага!—скричать „демократи“, то „фашисти“ власне проповідують культ фізичної сили!“ Думаю, що скорше, культ сили духа, сили характеру, сили волі, ну і очевидно в останнім рахунку, залежної від того всього, фізичної сили тої, якою перемогла гітлеризм англійська й американська демократія, що з нею наші „демократи“ нічого спільного не мають, а до якої лише хочуть, з черги в „підсудідки“ піти. Звідси й ненависть „демократів“ до „фашистів“: це ненависть горбуна до людини з простим хребтом; ненависть тих, що опиняються в меншості серед нашого загалу... Ось в чім суть тої напасти, яку розпочали на українських „фашистів“ і на ЦУЕ наші „демократи“.

М. Л.

ГОЛЯНДЦІ про УПА

„Де Ниеве Мієв“, католицький тижневик, помістив, у числі за 11. 10. ц. р., статтю п. н. „Майбутис слов'янського світу“ (піднаголовок; „АБН і українська визвольна боротьба“). В тексті дві карти про „положення в Україні“ та „УПА-Захід 1947“.

Щоденник „Маас ен Роєрбоде“ за 27. 10. ц. р., надрукував статтю п. н. „УПА в Західній Європі“ та вищезгадані карти. Стаття поміщена під великими наголовками: „Боротьба одного народу. Україна хоче волі. Легендарний воєк УПА“.

„Гет Компас“, тижневик, в числі за 11. 10. ц. р., вмістив статтю Р. Рахманного п. н. „УПА чи Бендер-банди?“. В тексті номічено дві вище згадані карти.

„Тільбургзе Курант“, за 18. 10. ц. р. в статті „Комінтерн—Комінформ“, пише, м. инш.:

„Велика нужда в Росії збільшує незадоволення. Цей внутрішній, частинно збройний, спротив, який вийшов передовсім з України, прибирає, як видно, на силу...“.

вовна, прядиво, ґрунтовий податок, прибутковий, забезпечення, родинний податок. на живий реманент, пожичка, засівний фонд, фонд на випадок посухи, держзакупна, („добровільний“ продаж державі), на міжнародно революцію і пр. Бо, бачите, „світотий імперіалізм хоче реставрувати на одній шостій частині земної кулі буржуазний устрій“.

Яким вимірним щастям мусить видаватися отой буржуазний устрій українському селянщові в порівнанні з совєтським московським соціалізмом, що ось вже удруте готується організувати штучний голод на хлібодайній Україні, щоби зломити непокірний дух її синів.

Дмитро Шалдій

„ПТАХИ ВИСОКОГО ЛЬОТУ“

(З приводу книжки М. Лебеда—„УПА“)

Наш час характеристичний роздвоєнням людської думки. З одної сторони привязання основної ваги до матерії, що неначе золоте теля, піднеслося на посту менті, зачарувавши своїм холодним блеском людські очі, які в ній саме стараються добачити істину нашого життя, знайти уособлення всіх своїх туг. Ії і тільки ії приписують правдиву вартість. Це нове покоління так званих реалістів, змучене часом власним полетом в висоти ідеалів, нагло припало до землі, поринається в придорожжний поросль, мовляв, саме в тій купині сміття заховалося сонце, якого вони даремне на висотах шукали. В площині політичного думання, ті „реалісти“ свої калькуляції спирають на обчислювано географічних просторів, скільки літаків, танків, чи скільки людей, і на під

ставі тих математичних обчислень, доходять до також математичного вислідку, який ліплять на своїх латаних прапорах, немов абсолютну правду. Та людська душа, яка єдино відрізняє людину від інших створінь, і яку найбільш мудрі ще не потрапили вбрати в якусь хитру фізику чи математичну формулку, спротивляється шуканню соція в купі придорожнього пилу. Вона дивгастя нестримним порухом в глибині людської істоти і повертає наші очі вгору, де тільки й можна сонце догнати. В тому роздвоєнні думки як часто бачимо ми його горєніший шід-розпук! Розука-почуття людини, яка щось страпніш, нічого натомість не здобула, опинившись серед порожнечі з порожнечю в серці.

Тим часом, наперекір усім, виказується блудність здавалосиб

На нашій, не своїй Землі...

МОСКВА ПЛЮНДРУЄ
УКРАЇНУ

Офіційне донесення НІІГТ з Москви:

„Українська Р. С. Республіка, ключева агрикультурна частина Совєтського Союзу рапортувала сьогодні про ПЕРЕВІКОННЯ-ОФІЦІЙНОГО ПЛАНУ ЗДАЧІ ХЛІБА ДЕРЖАВІ З ЦЬОГОРІЧНОГО ВРОЖАЮ“.

В рапорті і надісланім до Сталіна за підписом голови Ради міністрів України Микити С. Хрущова і секретаря Ц. К. Комиартії України Л. М. Кагановича сказано, що НА УКРАЇНІ ПЛАН ХЛІБОВО-ЗДАЧІ ВІКОНАНО В 100,3 ПРОЦ.

Комунікат завважує, що „ЦЯ ВІСТКА З УКРАЇНИ ЗАГАЛЬНО ВВАЖАЄТЬСЯ ВИРИШАЛЬНОЮ“. Іншими словами: українське збіжжя годуватиме цілий Совєтський Союз!

В зв'язку з тим американська агенція „Юнайтед Прес“ доносить з Москви:

„Вперше від кінця війни появилася тут в продажі білий хліб. Населення Москви кинулося до крамниць і кожний міг купити хліба, скільки бажав. Натомість з Києва та інших міст України повідомляють про погіршення харчової ситуації. По селах люди маршують, шукаючи хліба, а по містах повно жебраків. На вулицях часто зустрічається людей, що просять милостині“.

Це діється на Україні саме тоді, коли Чехословацькі дається 400,000 тон збіжжя, Франції 1,500,000 тон, Польщі 200,000 тон т. т. д. — а все те коштом України.

ЗАБИРАЮТЬ ХЛІБ

Совєтські газети є переповнені повідомленнями з України і інших совєтських провінцій про здачу хліба державі. Колгоспи, що здали приписану норму, мусять здавати „з власних запасів“.

„Передові колгоспи Харківщини — пише „Ізвестія“ — передтерміново вповнили план хлібоздачі. Тенер вивозять хліб понад назначений план. Новоїтнівський радгосп зобов'язався здати державі додатково 7,300 сотнарів зерна, в тому 4,000 сотнарів пшениці...“

Також „на Кубані широко розгорнуто соцзмагання за вповнення річного плану здачі хліба... День і ніч проводяться молочення, чищення і транспорт зерна на державні склади...“

„Від хлібоздачі не відстас теж Литва. Дружно проходить косовиця озимини на полях Ельгавського району. За перших чотири дні тут скошено більше трьох тисяч гектарів пшениці. Селяни передових сіл почали вже молотити. Поступили вже перші тони хліба з нового врожаю...“

В той час, коли в Україні „люде вмирають“, а „жінки, старі чоловіки, а навіть робітники весь час шукають на смітниках за рештками їжі“ (слова італійського комуніста Венні, що недавно вернувся з СССР) уряд СССР забірає в селян і робітників весь хліб. І цей видертий прямо з уст селянина та робітника хліб висилається за кордон для скріплення комуністично-підривного руху в поодиноких країнах.

З життя українців у Вел. Британії

ЛИСТОПАДОВЕ
СВЯТО В ЛОНДОНІ

Вечером 1 листопада, в домівці СУБ-у, що наповнюлась українцями з Лондону і околиць, відсвятковано свято 1 листопада.

Після відправленої панакхиди за упавших героїв за волю України, та промови отця Годиса, відбулася святоточна академія, на яку зложились; реферати, деклямації і пісні.

Особливою несподіванкою, був виступ невеличкої групи б. воєнків української дивізії, які вязанкою патріотичних і стрілецьких пісень, зробили приємне враження на учасників свята. Свято відбулось в піднесеним настрою, було воно першим досі краще підготованим національним святом, відсвяткованим в Лондоні. Свято закінчилось національним гимном.

— присутній.

1. ЛИСТОПАД В ТАБОРІ
ГЕДДІНГТОН

В неділю 2 листопада ц. р., таборова сая наповнилась таборівками. Сцена прибрана золотим тризубом і портретами: Митр. А. Шептицького і плк. Д. Вітовського. Між портретами видніє церква Св. Юра.

Свято розпочалося панакхидою яку відправив о. Б. Митр. По панакхиді п. Тарнавський Б. виступив з рефератом, в якому з'ясував проголошення вільної держави на Зах. З ем. України, та заслуги і смерть князя укр. церкви бл. п. Митр. Андрея. По рефераті, мужеський таборовий хор під управою дир. п. Гаврилюка,

відспівав вязанку стрілецьких пісень: „Гей у лузі... Хлопці алярм Нема в світі кращих хлопців, Летіла куля, Ой впав стрілець, та Слава, слава отамане“. З черги п. Рак деклямує, „Свѣтас“ а п. М. Петришин, „Великому Митрополигові“ (Курпті). Останній, П. Петришин, своїм талантом здобуває собі повне признання і сподіємось його дальшої участі в слідуючих нац. святах. По відспіванню хором „Засяло сонце золоте“ закінчено свято націон. гимном.

Подав В. П.—ць

З ЖИТТЯ ТАБОРУ
БОТЕСДЕЙЛЬ

Наш табор лежить в Норфолку, 87 миль на півн. схід від Лондону. Гарно він положений.

Таборяни поділені на робочі групи по 25 люда. Від перших днів організується культурне життя, створено курси англійської мови, організовано хор, балет, мандолинову оркестру, театральну дружину, читальню й бібліотеку, а також спортову секцію з групами копаного мяча, шаховий клуб, об'єднанням абтюрентів з секціями технічною й гуманістичною, oprіч того гімназійні курси.

Хор, балет і оркестра дають виступи і для англійської публіки з великим успіхом. До табору приїздили вже англійські журналісти, заохочені до того тими, що були на наших імпрезах. Іздимо з концертами й до Управи ДП. Таборів. Наша дружина копаного мяча з многих змагань вийшла переможною, чи з англійцями чи з німцями. На запрошення українських ДП, прибулих з Німеччини, дав наш ансамбль концерт, повторений пів години пізніше чужинцям. Наш табор має 800 стрільців. М. К.

непомилливої математики... Українська повстанча армія — армія трагічного народу, якому доля призначила місце на перехресті великих шляхів народів, є саме військом народу, який навіть серед метушні світового базголова, не дав себе облудити облудним рахункам, але сонця, свого вічного ідеалу, шукав і шукає в підмарних висотах.

Для кожного, хто не жив в ці апокаліптичні часи на Україні, історія УПА, написана з живим публіцистичним талантом, з горючим любов'ю до неї серцем, межуватиме з фантастичним романом, з легендою. Але хто двигав на власних плечах тягар тих „тисячдевятсотсорокпротятних літ“, хто про УПА довідався не лиш з оголошень про безчисленні езекуції її борців, для того ця книга скромний й далеко неповний літопис, без зайвого патосу списаний по хронікарськи. Ілюстрації приводять перед очі

картини воюючої батьківщини, виростають знов перед уявою закурені шляхи нашого простору, яким несуться кіннотчики, несучи щось більше від найгострішого леза, — ідею, що виростила з того чорнозему, а злілляна леготом українського вітру, пахощами рідних лісів, що освятилася кровю прадідів, дідів, батьків і сучасників — воля народам! воля людині! І замушуть часами непроходима глибинь карпатських урочищ, і похиляться стрілецькі голови коли понад гавлиною залунає: „благословен Бог наш всегда, нині і присно, і во віки віков“! Посеред моря розшалілої ненависти, серед потопа богозневажливої гордннн людської, стоять скромно, могутні тою скромністю постаті учасників старшинської школи УПА на Службі Божій, яку прагнуть повстанський священник і складають присягу на вірність Богові і Україні... І знов шумить

великий шум нових боїв серед темної ночі, що впала на Україну, мов полум'я надії освітлює простір, наповняючи новою силою народ... А цей народ віддає ім своїм найвірнішим синам, усе: труд свій мозолистий, своє серце, в їх обвітраїні вітрами босвими постаті! вкладає надію свою і віру, бо вони уосіблення найтаїніших дум його, скривавленого, але непокоримого народу... І виростають могутнею волею побудовані варстати, продукуючи найпобірібіше для армії, тягнуться „довжелезні валки з хлібом до бідних околиць, нечаче під дотіком чарівної палички, переміняються убогі хатини в шпиталі, а над рапеними схилиються повні самопосвяти дівчата, які може кілька лиш днів перед тим, закінчили санітарний вишкіл... Картини міняються в безнастаннім чергуванні, а з них виростає могутній образ великого народу, що

треває в боротьбі.

Книжка М. Лебеда — велика пересторога тим, які ще порпачують в придорожнім смітті, шукаючи там того, що в смітті ніколи не ховається. Книжка ця — підкріплення для тих, що їх поет назвав „птахами високого льоту“, для тих, що зважилися зністися понад приземність у писоті ідеалу, які рішили лишитися тому ідеалові вірними.

Книжка ця, нарешті, є малий пам'ятник героям української землі, що стане наріжним каменем під будову другого, незнищенного вже монументального пам'ятника для них, що зватиметься „самостійна й соборна держава українська“.

Василь Шаварський

*) Микола Лебедь — УПА, українська повстанська армія, її генеза, ріст і дії у возвольній боротьбі українського народу за українську самостійну соборну державу. І частина, Німецька окупація України. Видання пресового Бюро УІВР 1946 ст. 127 з малюю та ілюстраціями.

Що буде з Палестиною?

Є сумнівно, щоб Англія прийняла американський проєкт в Палестинській справі, який змушував би її лишитися в країні аж до літа наступного року. Крім того Англія не хотіла би прийняти на себе виключну відповідальність за непопулярний серед арабів план поділу країни. Цей план остільки є недоречний, що передбачає, що в жидівській державі, на 600,000 жидів осталося б ще 500,000 арабів.

Генер. секретар Арабської Ліги, Асан - Паша офіційно заявив, що „війська Лівану, Сирії й Єгипту стягаються на Палестинську границю. Араби рішилися на боротьбу для оборони Палестини перед поділом зі сторони якої - б то не було держави“.

Стадінська „Церква“

Швейцарська преса інформує, що багато вимуртованих в антирелігійній пропаганді комуністів, зроблено „священниками“ сталінської „церкви“. Завданням цих „отців духовних“ є, на сповідати різні тямниці, цікаві для „влади робічих і крестян“. Історія не уперше потує подібні факти. Це стара практика московських можновладців. Знятий факт, що до арештованої княгині Тараканової (доньки цесарєвої Єлизавети і брата гетьмана Розумовського) підіслала Катерина відповідного священника. Тараканова не далась обдурити, але чи потраплять боронитися проти большевицької провокації всі?

Маню не признається до вини

Провідник румунської селянської партії, Маню с героєм чергового, урядженого росіянами, „показного процесу“ селянських провідників, тим разом в Бука-

решті. Маною перечить всім обвинуваченням советським: їдо зраджував тямницю розташовання московських військ, що стояв в зносинах з американськими політиками і т. п. Признався лише, що в липні ц. р. поміг втекти з Румунії кільком провідникам селянської партії.

Католицький єпископат німецький проти Росії

Католицький німецький єпископат звернувся з віваням до Міжсоюзницької Контрольної Комісії, щоби припинила депортацію німців до СССР. з московської смуги. Мужчини, жінки й дітя падають жертвами цих практик росіян. Крім того москалі арештовують навіть бувших воєнополонених німців, відпущених англійцями, приналежних до підсовєтської Німеччини.

Школять комуністичних агітаторів

На з'їзді 9 комуністичних партій у Варшаві подав Жданов до відома стан спеціальних шкіл для комуністичних активістів. Ті школи є двоступені; звичайні і вищі. Їх кількість в окупованих СССР країнах Європи виносила в липні 1947 р.: Фінляндія — 11 звичайних і одна вища, Польща — 43 і 5, Чехо-Словаччина — 32 і 4, Румунія — 27 і 3, Угорщина — 28 і 4, Югославія — 42 і 7, Болгарія — 40 і 3, Албанія — 18 і 3; надто в Італії — 65 і 14 та в Франції — 59 і 8. По скінченні курсів розміщується курсантів по різних організаціях, промислі та в школьництві. Полтава видає на ці курси 75 міль. зо-лотих річно.

На прес-фонд, зложили; Табір 258 а, на руки п. Ю. К. І фунт, 17 шил. П. Гр. Льв. 1 ф. Жертводацям щира подяка.

Our English Column

THE PEOPLE

“WHO DO NOT DESIRE TO LIVE WITHOUT THEIR LIBERTY”

The Sieur de Beauplan, author of "A Description of Ukraine" spent in the first half of the seventeenth century 17 years in the Ukraine as an army engineer in the service of the Polish King under whose domination was the Ukraine of that time. He left this country just a few years before the great uprising of Chmelnicki in 1648.

In his "Description" (English edition of 1704) he gives a very good picture of contemporary Ukrainians which is not different to that of their descendants—Ukrainians of today. . .

There were three classes of Ukrainian population of that time, apart from the clergy and townfolk, the Polish noblemen and landowners, the Cossacks and the peasantry, then serfs to the Polish noblemen. There was constant hostility between Poles and Cossacks, and the Cossacks in their struggle against the Polish oppressors had very often the peasants on their side.

The peasants were obliged to work three days every week for their landlords. "Their Lords"—writes de Beauplan—"have an absolute power, not only over their goods, but their lives. . . This slavery makes many of them run away, and the boldest of them fly to the Zaporogs, which is the Cossack place of retreat in the Boristhenes. . . They are reputed Zaporogsky Cossacks. . . These are the people who very often . . . every year, make excursions upon the Euxine Sea, to the great detriment of the Turks. They have several times plunder'd the Crim Tartary, ravag'd Anatolia, sack'd Trebisond and run to the Mouth of the Black Sea, with three Leagues of Constantinople, where they have put all to fire and sword and returned home with a rich booty."

They take "liberty in drinking"—says de Beauplan—"but this is to be understood when they are at leisure, for whilst they are at war, or projecting some enterprise, they are extraordinary sober. . . They are subtil and crafty, ingenious and free-hearted." They are great lovers of their liberty, without which they do not desire to live and it is for this reason, they are so subject to revolt and rebel against the Lords of the country, when they see themselves crushed, so that they are scarce seven or eight years without mutinying against them. . . They are of a strong constitution, able to endure heat and cold, hunger and thirst, indefatigable in war, bold, resolute, or rash not valuing their lives. . .

"Coming into the room, they say 'Pomahaboh!', that is 'God bless you,' the common salutation us'd at entering homes. I have seen Cossacks sick of a fever, who take no other medicine but half a bandlier of cannon-powder, and dissolve it in half a pint of Aqua Vita and having stir'd it well together drink it off and go to bed upon it and rise in the morning in perfect health. . ."

"They show most valour and conduct when they fight in their Tabords, and cover'd with their carts (for they are very expert at their fire-arms, their usual weapons). . . At sea they are not bad, not very good a horseback. . . Were they as brave a horseback as they are afoot; I should think them invincible."

"They are well made, strong and sinewy. . . Few there die of sickness, unless they be a very great age, most of them dying in the Bed of Honour, being killed in war. . ."

"The flying army of the Cossacs on the Black Sea is able to terrify the best towns of Anatolia. . . The Grand Seignior sends expresses all along the coasts of Anatolia, Bulgaria and Romania, that all people may be upon their guard, giving them notice, that the Cossacs are at sea. . . If they find any Turkish galleys or other ship, they pursue, attack and make themselves masters of them."

De Beauplan calls Ukraine the country "lying between the confines of Muscovy and the borders of Transilvania"—as he points it very correctly on his map of Ukraine.

Strong independent people who do not desire to live without their liberty, who uprises against their tyranny—this is the character of the Ukrainian nation, as it describes the French Chevalier of the 17th century. And this is also the character of the Ukrainians of to-day.

De Beauplan described Ukrainians just before their great revolution of 1648. This uprising of the whole Ukrainian nation against its oppressor, brought the independence to the Ukraine, and it also provoked wars lasting nearly 100 years, in which, besides the Ukraine, Muscovy, Poland, Turkey, Crimea, Sweden, Denmark and Romania took part.

To-day the Ukraine is in the war anew. Its first stage was in the years between 1917 and 1921, the second one between 1939 and 1945, and the third stage after the "peace" of 1945.

O.W.

ОГОЛОШЕННЯ

РОЗШУКИ

Романа КРОХМАЛЬНИЦЬКОГО, пошукує **Євгенія Креховьєкка** Hunchen, Freiman, S.S. Kaserne Iro-Lager D.P., Block B, III Stok-Zim 35. Іван **ЖМІЯ** з с. Сайків п. Львів, шукає свого брата **Андрія**. Відгукнути сь на адресу: Mylor Hostel, Falmouth, Cornwall.

Дрібні оголошення

Лекції англійської мови, дає досвідчена учителька. 10 лекцій—50/ Для груп (від 2-ох) зника. Адреса: Mrs. Kathleen Everitt, 34 Kensington Place, W.8. near Notting Hill Gate Station Tel. Park 5406.

Вже вийшов з друку і продається альманах Ч.2

„УКРАЇНСЬКЕ МИСТЕЦТВО“ видання Спілки Образотворчих Мистців. Зміст: 1.Олекса Повстенко Фрески і мозаїки-Михайлівського (Дмитрівського) монастиря в Києві. 2. Михайло Дмитренко: На новому ґрунті. 3. Мистці про мистецтво. 4. Огляд виставок: 60 ілюстрацій і 4 кольорових репродукцій присвячених Виставці Українських Мистців в Мюнхені.

Ціна альманаху поза Німеччиною з пересилкою 1.50 дол., або за біжучим курсом рівновартості американського долара.

В Німеччині ціна альманаху 15 НМ. Замовляти в Адміністрації „Українська Трибуна“ Мюнхен, Фіріхштр. 53/11.

Замовляйте, читайте, поширюйте, коопортуйте, передплачуйте: часопис **„УКРАЇНСЬКА ТРИБУНА“**. Книжки і альманахи видання „Української Трибуни“. Поза Німеччиною розрахунок, належності, замовлення, приймають наші заступники: в Англії: Olexa Mozatowsky, 15 Russel Road, London, W. 14, England.

Наше перше завдання у Великій Британії —

ЧК ВІН вже має це книжку? Якщо ні, замовте собі її негайно у **В-ні ОСНОВА**. Ціна 2 ш. й 6 п. Пошта 3 п.

ПЕРШІ КРОКИ
ПАРУШКИ
до першого заступництва

Це вивчення англійської мови!

„УКРАЇНСЬКИЙ КЛИЧ“

Тижневик українців у Великій Британії
Редагує: Колегія. Видає: Видавництво ОСНОВА.
Умови передплати: На рік — 1 фунт й 2 шилінги;
на пів року — 11 шилінгів,
на три місяці — 6 шилінгів,
Поодиноке число — 6 пенсів.
Ціна кожного оголошення 1 пай на одну шпальту 1 фунт й 10 шилінгів.
Дрібні оголошення й пошукування — 3 пени за слово
Адреса редакції та адміністрації: OSNOVA PUBLISHING CO., LTD.,
3a, Frederick Mews, Kinberton Street, London, S.W.1